

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 32/2010

Erindi Íslandspósts hf. um að minnka þjónustu við bæinn Breiðavík, 451 Patreksfirði.

I.

Erindið

Með bréfi, dags. 2. júní 2010, óskaði Íslandspóstur eftir því við Póst- og fjarskiptastofnun (hér eftir PFS) að stofnunin gæfi leyfi til að hætta dreifingu á bæinn Breiðavík, 451 Patreksfirði. Til vara setti Íslandspóstur fram þá kröfu að bréfastassi yrði fluttur að vegamótum, sbr. 16. grein reglugerðar nr. 364/2003 um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu, þ.e. að viðurkennt yrði að heimili sé staðsett langt utan byggðar. Önnur varakrafa Íslandspósts var að dreifidögum yrði fækkað í einu sinni í viku þar sem árlegur kostnaður við dreifingu á bæinn sé allt að sex sinnum hærri en meðalkostnaður.

Röksemdir Íslandspósts voru m.a. eftirfarandi:

Aðeins sé einn einstaklingur skráður sem íbúi.

Í erindi Íslandspósts kemur fram að aðeins sé einn einstaklingur skráður sem íbúi og hann sé ekki skráður eigandi að Breiðavík samkvæmt fasteignamati. Á Breiðavík sé m.a. starfrækt sumarhótel sem sé lokað yfir vetrartímann. Samkvæmt 10. gr. reglugerðar nr. 364/2003 um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu sé ekki skylda að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis. Samkvæmt sama ákvæði sé einnig hægt að sækja um undanþágu frá útburði ef kringumstæður, þ.m.t. kostnaður, og landfræðilegir erfiðleikar valdi því að útburður pósts sé verulegum erfiðleikum bundinn.

Aðkoma að bænum geti verið erfið.

Í erindinu segir að til að sinna bænum þurfi að fara yfir erfiðan og seinfarin fjallaveg sem sé 300 metra yfir sjávarmáli. Auk þess sé vegurinn ekki á snjómokstursáætlun Vegagerðarinnar.

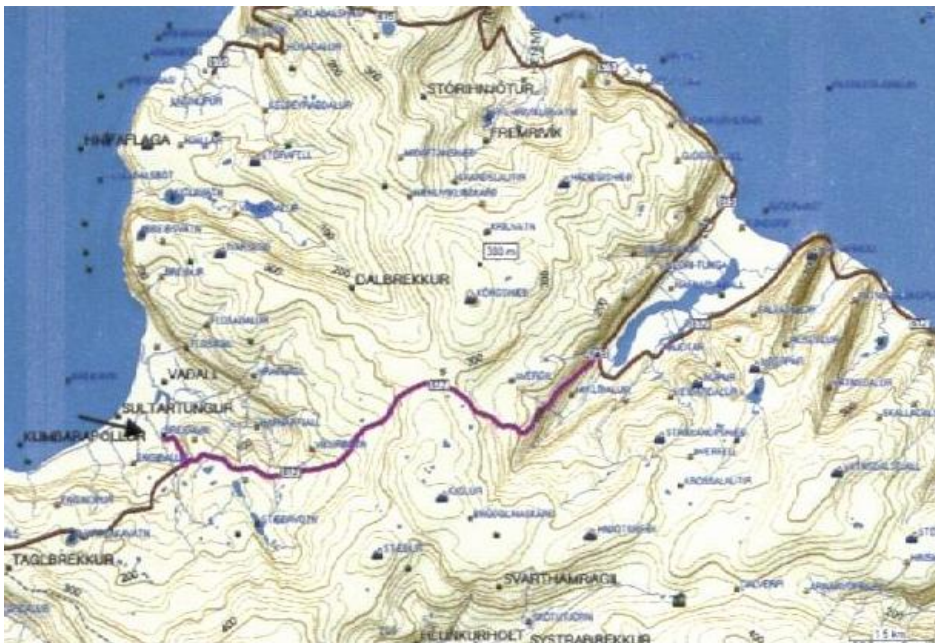
Samkvæmt 16. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu sé heimilt að sækja um undanþágu frá meginreglu varðandi staðsetningu á póstkassa ef heimili er staðsett langt utan byggðar.

Nauðsynleg hagræðing í rekstri Íslandspóst

Í erindinu segir jafnframt að Íslandspóstur njóti engra opinberra styrkja og þurfi að reka sig á sjálfsaflafé. Minna póstmagn og lægri tekjur séu staðreynd, en á sama tíma hafi dreifingarkostnaður aukist umtalsvert á síðustu misserum. Því verði Íslandspóstur að hagræða í dreifingunni sem og öðrum hluta rekstrarins og ganga eins langt og lög og reglugerðir leyfi. Kostnaður við að aka að þessum eina bæ sé mjög hár og þetta sé ein lengsta og erfiðasta heimreið sem fyrirtækið þekki að einum bæ á Íslandi. Kostnaður við að fara þessa leið sé um sexfalt hærri en meðalkostnaður við dreifingu í sveitum.

Fram og til baka sé vegalengdin 21 km. og fara þurfi 156 ferðir á ári þar sem borgað sé 105 kr. fyrir hvern km. Kostnaður á ári nemi því 343.980 kr.

Mynd. Akstursleið Íslandspóst –bleik lína.

Þá vísar Íslandspóstur til 14. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu en ákvæðið er svohljóðandi:

„*Sendingu má afhenda viðtakanda með eftirfarandi hætti:*

- a) *Með því að hún er sótt á afgreiðslustað póstrekanda;*
- b) *Með útburði til viðtakanda eftir því sem póstfang segir til um;*
- c) *Með því að láta hana í pósthólf, sem viðtakandi tekur á leigu á afgreiðslustöðum.“*

Telur Íslandspóstur að með því að bjóða einnig fram valkosti a) og c) þá sé skilyrðum um afhendingu uppfyllt.

II.

Málsmeðferð

1.

Athugasemdir ábúenda Breiðavíkur

Með bréfi PFS, dags. 21. júní sl., var ábúanda Breiðavíkur gefið tækifæri til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri varðandi kröfur Íslandspósts. Óskað var eftir athugasemdum varðandi aðalkröfu, sem og varakröfur fyrirtækisins.

Athugasemdir ábúenda Breiðavíkur bárust PFS með bréfi, dags. 20. júlí sl., þar sem kröfum Íslandspósts er mótmælt harðlega og farið er fram á að póstur sé borinn út ekki sjaldnar en nú sé gert.

Í bréfinu er þeirri staðhæfingu Íslandspósts að aðeins einn einstaklingur sé skráður til heimilis að Breiðavík mótmælt. Segir að á Breiðavík séu fjórir einstaklingar skráðir til heimilis og búi þar allt árið. Auk þess sé starfrækt vaxandi sumarhótel á staðnum sem hafi talið allt að 12.000 gestakomur s.l. sumar og 10-12 manns séu starfandi við hótelið yfir sumartímenn. Þá sé Breiðavík lögbýli sem sé rekið með 650 vetrarfóðraðar ær.

Í bréfi ábúenda kemur fram að það sé rétt hjá Íslandspósti að það þurfi að fara fjallveg til að komast til Breiðavíkur og hann sé ekki á snjósmokstursáætlun. Auk þess er því velt upp hvort Íslandspóstur hafi það skráð hversu margar ferðir séu farnar á bæinn að vetri til. Ef spái snjó þá komi póstburðarverktakinn ekki að bænum og það geti varað svo vikum skipti. Velta ábúendur því fyrir sér hvort Íslandspóstur greiði fullt verð fyrir þær ferðir sem aldrei séu farnar.

Varðandi þá röksemdarfærslu Íslandspósts að heimreiðin sé ein sú lengsta og erfiðasta sem um geti benda ábúendur á að heimreiðin að bænum sé einungis 400 m. löng, en vegurinn sem verið sé að telja til heimreiðar í ókunnugleika sé vegur 612 Örlygshafnarvegur.

Þá er þeirri staðhæfingu Íslandspósts að Breiðavík sé staðsett utan byggðar mótmælt og farið er fram á að það verði rökstutt hvað fyrirtækið telji byggð. Ef það sem bent hafi verið á í bréfinu, auk heilsárs búsetu teljist ekki til byggðar þá viti ábúendur ekki hvað byggð sé og spyrja hvort þá sé aðeins átt við þorp eða jafnvel aðeins Reykjavík.

Fjórir aðilar undirrita bréfið sem ábúendur Breiðavíkur.

2.

Athugasemdir Íslandspósts við bréf ábúenda

Í tilefni af athugasemdum ábúenda var Íslandspósti gefið tækifæri til að tjá sig um þær. Athugasemdir fyrirtækisins bárust með bréfi dags. 15. september sl. Í bréfinu segir að þegar umsókn Íslandspósts um að hætta dreifingu á bæinn Breiðavík hafi verið send hafi verið tekið fram að aðeins einn íbúi hafi verið skráður þar til heimilis. Samkvæmt upplýsingum frá Hagstofu Íslands hafi verið gerð breyting þann 5. júlí sl. og hafi þá þrír aðrir verið skráðir til heimilis á Breiðavík. Það breyti þó ekki umsókninni þar sem jafn erfitt og dýrt sé að komast að heimilinu.

Þá segir að augljóst sé að landpóstur geti ekki farið yfir fjallveg sem ekki sé mokaður, og séu kröfur um annað óeðlilegar. Samningar Íslandspósts við landpóst séu málinu óviðkomandi.

Ákveðin reglufesta verði að vera í samningum við landpósta þannig þeir séu tilbúnir til að taka að sér verkefnið. Landpóstar reikni með föstum tekjum en ekki sveiflubundnum eftir færð eða búsetu einstakra íbúa. Íslandspóstur sé með um 75 landpósta á öllu landinu og væri það nær óvinnandi vegur að þurfa að halda utan um slíkt. Annars hafi bréfitari staðfest með athugasemd sinni að þegar byrji að snjóa sé nánast ekki hægt að komast að Breiðavík.

Í bréfi Íslandspósts segir einnig að í umsókninni sé notast við orðið *heimreið* um veginn að Breiðavík og það sé ónákvæmt orðalag og eðlilegra væri að tala um vegalengd frá næsta bæ. Það breyti því þó ekki að sú akstursleið sé ein sú lengsta og erfiðasta að einum bæ hér á landi.

Þá segir að með orðalaginu *bær sem er staðsettur utan byggðar* sé verið að vísa í orðalag sem sé í 16. gr. reglugerðar um alþjónustu en þar segi að hægt sé að sækja um undanþágu varðandi staðsetningu bréfastassa *þegar hús sé staðsett langt utan við almenna byggð*. Túlkun á þessu orðalagi hafi ekki verið skilgreint af PFS, hvorki á huglægan né hlutlægan máta. Þar sem skilgreining á þessu orðalagi sé óskýr sé rétt að PFS skeri úr um slíkt. Fyrirtækið telji bæinn vera ansi líklegan til að falla undir þessa skilgreiningu, þar sem vandfundið sé að finna lengri og kostnaðarsamari akstursleið að einum bæ.

III.

Forsendur og niðurstaða

1.

Lög um pósthjónustu nr. 19/2002 og reglugerð um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu nr. 364/2003

Áður en lög um pósthjónustu nr. 19/2002 tóku gildi var það í höndum Íslandspósts að ákveða hve oft pósti var dreift í dreifbýli. Með lögunum tóku gildi ákvæði sem mæltu fyrir um skyldu til að bera út póst til landsmanna alla virka daga, sbr. 21. gr. laganna. Markmið laganna er að tryggja hagkvæma og virka pósthjónustu um allt land og að allir landsmenn hafi aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu. Lögin eiga uppruna sinn m.a. að rekja til tilskipunar 97/67/EB sem tekin hefur verið inn í EES samninginn.

Samkvæmt 21. gr. laganna skal Póst- og fjarskiptastofnun tryggja að alls staðar á landinu sé alla virka daga borinn út póstur sem fellur undir skilgreiningu á alþjónustu nema kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hindri slíkt.

Ákvæði 6. gr. laganna fjallar um hvað felist í alþjónustu. Þar kemur m.a. fram að íslenska ríkið skuli tryggja öllum landsmönnum á jafnræðisgrundvelli aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu, alþjónustu, með ákveðnum gæðum og á viðráðanlegu verði. Í 2. mgr. ákvæðisins segir síðan m.a. að PFS skuli tryggja að boðin sé þjónusta sem uppfyllir grunnkröfur og að öllum notendum sem búa við sambærilegar aðstæður sé boðin eins þjónusta. Þá segir að þjónusta verði ekki stöðvuð nema af ófyrirsjáanlegum ástæðum.

Reglugerð um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu nr. 364/2003 var sett með stoð í 6. og 35. gr. laga um pósthjónustu. Í reglugerðinni er nánar kveðið á um réttindi og skyldur neytenda og Íslandspósts sem og hlutverk PFS. Í 10. gr. reglugerðarinnar er fjallað um útburð á póstsendingum ásamt því að hugtökin kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hafa verið skýrð nánar. Í heild sinni er ákvæðið svohljóðandi:

„Rekstrarleyfishafi, sem fengið hefur leyfi til að starfrækja pósthjónustu sem fellur undir alþjónustu og á hafa verið lagðar kvæðir samkvæmt rekstrarleyfi um að veita alþjónustu á landinu eða á ákveðnu svæði, skal bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu öllu eða á viðkomandi svæði eftir því sem við á.

Telji rekstrarleyfishafi að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum er honum heimilt að senda Póst- og fjarskiptastofnun rökstudda umsókn um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. Við mat sitt á umsókninni skal Póst- og fjarskiptastofnun taka tillit til annars vegar mikilvægi pósthjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar eða lélegs vegasambands.

Ekki er skylda til að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis.“

Eins og sjá má af ofangreindum réttarheimildum er meginreglan að skylda Íslandspóst nær til þess að bera út póst til allra heimila og fyrirtækja alls staðar á landinu. Á sama hátt er það réttur móttakanda að fá bornar út til sín póstsendingar á hverjum degi. Undantekningar eru þó á þessari meginreglu ef rekstraraðili telur að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum. Ef það á við getur Póst- og fjarskiptastofnun veitt rekstraraðila undanþágu frá skyldu til að bera út póst alla virka daga á tilteknum stöðum.

2.

Ákvæði tilskipunar 97/67/EB um pósthjónustu

Íslensk löggjöf um pósthjónustu á uppruna sinn að rekja til EES samningsins og þeirrar skyldu íslenska ríkisins að innleiða inn í íslenska löggjöf þær tilskipanir sem teknar eru inn í samninginn. Um pósthjónustu gildir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu. Auk þess hefur verið innleidd í íslenskan rétt tilskipun 2002/39/EB frá 10. júní 2002 um breytingar á ofangreindri reglugerð.

Markmið alþjónustu kemur fram í 12. gr. inngangsorða reglugerðarinnar en þar segir:

„Markmiðið með altækri (alþjónusta innsk. PFS) þjónustu er að veita öllum notendum greiðan aðgang að póstdreifingu, einkum með því að veita aðgang að nægilega mörgum afgreiðslustöðvum og með því að tryggja viðunandi skilyrði að því er varðar tíðni uppsöfnunar og afhendingar. Altæk þjónusta verður að uppfylla þá grundvallarþörf að tryggja samfellda starfsemi en jafnframt þarf að vera unnt að laga hana að þörfum neytenda og tryggja þeim sanngjarna meðferð án mismununar.“

Í 3. tl. 3. gr. tilskipunarinnar er fjallað um skyldur alþjónustuveitanda þegar kemur að útburði póstsendinga innan alþjónustu. Ákvæðið er svohljóðandi:

*„Þau skulu gera ráðstafanir til að sjá til þess að veitendur altækrar þjónustu tryggi að á hverjum virkum degi og eigi sjaldnar en fimm daga í viku, nema við kringumstæður eða landfræðileg skilyrði sem innlend stjórnsluyfirvöld telja sérstök, fari fram að minnsta kosti:
-ein uppsöfnun,
-ein afhending til heimilis eða athafnasvæðis allra einstaklinga og lögpersóna eða, í undantekningartilvikum, við skilyrði sem innlenda stjórnsluyfirvaldið ákveður, ein afhending til hentugs staðar.“*

Ofangreind meginregla, sem einnig er að finna í lögum um pósthjónustu, að alþjónustuveitandi skuli bera út póstsendingar innan alþjónustu á hverjum virkum degi kemur einnig skýrt fram í tilskipuninni.

Að mati PFS er nauðsynlegt að höfð sé hliðsjón af ofangreindu ákvæði tilskipunarinnar, enda hefur Ísland skuldbundið sig til að fara eftir ákvæðum EES samningsins og regluverki hans. Þá ber PFS að tryggja, skv. 5. mgr. 6. gr. laga um pósthjónustu, að staðið sé við skyldur ríkisins um pósthjónustu sem alþjóðlegir samningar kveða á um.

3.

Krafa Íslandspósts um að stöðva póstdreifingu

Aðalkrafa Íslandspósts er að PFS samþykki að fyrirtækið þurfi ekki að bera út póst á bæinn Breiðavík vegna landfræðilegra erfiðleika og kostnaðar. Vísar Íslandspóstur til 10. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu máli sínu til stuðnings. Samkvæmt ákvæðinu er ekki skylda að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis. Í heild sinni er ákvæðið svohljóðandi:

„Rekstrarleyfishafi, sem fengið hefur leyfi til að starfrækja pósthjónustu sem fellur undir alþjónustu og á hafa verið lagðar kvaðir samkvæmt rekstrarleyfi um að veita alþjónustu á landinu eða á ákveðnu svæði, skal bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu öllu eða á viðkomandi svæði eftir því sem við á.

Telji rekstrarleyfishafi að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum er honum heimilt að senda Póst- og fjarskiptastofnun rökstudda umsókn um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. Við mat sitt á umsókninni skal Póst- og fjarskiptastofnun taka tillit til annars vegar mikilvægi pósthjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar eða lélegs vegasambands.

Ekki er skylda til að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis.“

Við mat á því hvort Íslandspósti verði heimilt að hætta póstdreifingu á bæinn Breiðavík verður að skýra undantekningar frá meginreglunni um að fyrirtækinu beri að bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu þröngt. Meginreglan kemur einnig fram í 21. gr. laga nr. 19/2002 um pósthjónustu en þar segir að PFS skuli tryggja að alls staðar á landinu sé alla virka daga borinn út póstur sem fellur undir skilgreiningu á alþjónustu nema kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hindri slíkt. Í 6. gr. laganna segir að íslenska ríkið skuli tryggja öllum landsmönnum á jafnræðisgrundvelli aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu, alþjónustu, með ákveðnum gæðum og á viðráðanlegu verði. Í 3. mgr. ákvæðisins er skilgreint nánar hvað felist í þessu.

Að mati PFS er ekki hægt að fallast á að póstdreifing verði stöðvuð á bæinn Breiðavík vegna þeirrar ríku skyldu sem hvílir á Íslandspósti að veita öllum landsmönnum þjónustu, sbr. 2. gr. laga um pósthjónustu. Samkvæmt ákvæðinu er markmið laga um pósthjónustu að tryggja hagkvæma og virka pósthjónustu um allt land og að allir landsmenn hafi aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu. PFS getur ekki fallist á að undantekningarákvæði 10. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu eigi við, þar sem búseta er þar allt árið og því geti bærinn ekki flokkast sem sumarhús í skilningi reglugerðarinnar. Þá verður heldur ekki fallist á að hægt sé að heimila stöðvun á póstdreifingu á þeim forsendum að Breiðavík teljist til hálendis. Samkvæmt ákvæði reglugerðarinnar skal PFS taka tillit annars vegar til mikilvægi

póstþjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar og lélegs vegasambands. PFS telur að stöðvun á póstþjónustu væri of íþyngjandi fyrir ábúendur Breiðavíkur sem hafa mikla hagsmuni af því að fá póst, auk þess sem frekar ætti að koma til skoðunar að beita vægari úrræðum sem ekki eru jafn íþyngjandi.

4.

Krafa Íslandspósts að bréfaþakassar verði fluttir að vegamótum

Varakrafa Íslandspósts er að bréfaþakassar verði fluttir að vegamótum við 615 Kollsvíkurveg. Óumdeilt er að Breiðavík telst til dreifbýlis í skilningi reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd póstþjónustu. Ákvæði um staðsetningu bréfaþakassa í dreifbýli er að finna í 3. mgr. 16. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd póstþjónustu. Í heild sinni er ákvæði 16. gr. svohljóðandi:

„Hús í merkingu þessarar greinar tekur til íbúðarhúsnæðis og atvinnuhúsnæðis.

Skilgreiningar vegalaga á þjóðvegum gilda eftir því sem við á.

Við val á staðsetningu bréfaþakassa skal eftirfarandi lagt til grundvallar:

Þéttbýli.

Í þéttbýli skal bréfaþakassi vera staðsettur við eða í húsi.

Þéttbýli er þegar að lágmarki 50 íbúar búa á svæði, þar sem almennt er ekki meira en 50 metra fjarlægð á milli húsa.

Dreifbýli.

Í dreifbýli skal bréfaþakassi vera staðsettur við eða í húsi ef lengd safnvegar frá tengivegi eða stofnvegi er ekki lengri en 50 metrar.

Ef vegur er allt að 500 metrar skal bréfaþakassinn vera staðsettur við vegamót safnvega við tengiveg eða stofnveg. Að jafnaði skal bréfaþakassi ekki vera staðsettur fjær en 500 metra frá húsi.

Við eftirfarandi aðstæður er heimilt að víkja frá ofangreindu varðandi staðsetningu á bréfaþakassa.

1. Ef tvö eða fleiri hús eru að meðaltali á hverja 2000 metra safnvegar eða tengivegar.

2. Ef ekkert vegasamband er við húsið.

3. Þegar viðkomandi hús er staðsett langt utan við almenna byggð.

Þrátt fyrir ofangreint skal að jafnaði fara heim að húsi, þegar afhenda skal skráðar sendingar.“

Almenna reglan skv. ákvæðinu er að í dreifbýli skuli bréfaþakassi vera staðsettur við eða í húsi ef lengd safnvegar frá tengivegi eða stofnvegi er ekki lengri en 50 metrar. Ef vegur er allt að 500 metrar skal bréfaþakassinn vera staðsettur við vegamót safnvega við tengiveg eða stofnveg. Að jafnaði skal bréfaþakassi ekki vera staðsettur fjær en 500 metra frá húsi.

Undantekningar eru þó frá þessu og m.a. er heimilt að víkja frá ofangreindu varðandi staðsetningu á bréfaþakassa ef tvö eða færri hús eru að meðaltali á hverja 2000 metra safnvegar eða tengivegar, sbr. 1. tl. 4. mgr. ákvæðisins. PFS telur að ekki sé hægt að taka eingöngu mið af þessari undantekningarreglu, eins og hér háttar til, heldur verði að horfa til fleiri þátta vegna landfræðilegra aðstæðna á því svæði sem um ræðir. Á svæðinu er um að ræða þrjá

tengivegi sem þjónusta samtals 10 íbúðarhús auk gistiheimilis og safns, en fara þarf um 615 Örlygshafnarveg til að þjónusta íbúa sem búa við 615 Kollsvíkurveg og 614 Rauðasandsveg. Eru þessir staðhættir þess valdandi að 1. tl. 4. mgr. 16. gr. reglugerðarinnar verður ekki beitt með góðu móti til þess að ákvarða staðsetningu bréfa.

Við mat á því hvort íbúðarhús teljist vera staðsett svo langt utan við eðlilegt dreifikerfi Íslandspóstis verður því að horfa til undantekningarákvæðis 3. tl. 4. mgr. 16. gr. reglugerðarinnar, sem fjallar um tilvik þegar hús er staðsett langt utan við almenna byggð. Bærinn Breiðavík stendur við 612 Örlygshafnarveg en samkvæmt vegaskrá vegagerðarinnar er það tengivegur og byrjar hann við gatnamót 62 Barðastrandarveg og endar við Hvallátur. Þaðan er landsvegur um Látravík og að Bjargtöngum. Samkvæmt upplýsingum frá Vegagerðinni er lengd 612 Örlygshafnarveg 48,37 km. frá gatnamótum Barðastrandarveg að Bjargtanga. Sá vegkafla Örlygshafnarveg sem flokkast sem tengivegur er því í heild sinni 41,69 km. en skv. upplýsingum frá stöðvarstjóra hjá Íslandspósti eru þrjú heimili í þjónustu á þessum vegkafla, auk þess sem rekið sé safn á einum bænum. Breiðavík er síðasti bærinn í þjónustu og þarf að aka um langan veg til að þjónusta þennan eina bæ, en fjarlægð hans við vegamót 615 Kollsvíkurveg, þar sem næsti bær í þjónustu er, mun vera 10,5 km.

Kostnaður við útkeyrsluna er því afar hár og eins og fram kemur í erindi Íslandspóstis þarf að fara yfir erfiðan og seinfarinn fjallveg sem er 300 metra yfir sjávarmáli. Þá sé vegurinn ekki á snjósmokstursáætlun Vegagerðarinnar.

Að öllu framangreindu virtu og þegar litið er til ákvæðis 3. tl. 4. mgr. 16. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu sem mælikvarða um þéttleika byggða telur PFS að ekki sé annað hægt en að fallast á það með Íslandspósti að bærinn Breiðavík sé staðsettur langt utan við almenna byggð og því eigi undantekningarákvæði 16. gr. reglugerðarinnar við. Íslandspósti er því heimilt að færa bréfaáskrá á Breiðavík að vegamótum 615 Kollsvíkurveg. Þessi niðurstaða kemur þó ekki í veg fyrir það að ábúendur geti nýtt sér það að fá sendan póst í pósthólf skv. 3. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar eða að ábúendur semji við Íslandspóst um fækkun dreifingardaga miðað við óbreytta staðsetningu bréfa.

Hvað varðar sjónarmið ábúenda á Breiðavík um að kostnaður við dreifingu ætti ekki að vera eins mikill og Íslandspóstur heldur fram, þar sem ferðir landpósta falli oft niður yfir vetrartímamann vegna tíðrar ófærðar, þá verður að fallast á það sjónarmið Íslandspóstis að ekki sé hægt að ætlast til þess að fyrirtækið greiði aðeins fyrir þær ferðir sem eknar eru. Gera má ráð fyrir því að það væri vandkvæðum bundið að fá verktaka til að sinna slíkri póstdreifingu þar sem tekjur væri svo sveiflukenndar. Því verður að fallast á að hér sé um fastan kostnað að ræða.

Ákvörðunarorð

Aðalkröfu Íslandspóst um að hætta dreifingu á bæinn Breiðavík er hafnað.

Fallist er á varakröfu Íslandspósts þess efnis að viðurkennt sé að íbúðarhús á Breiðavík séu staðsett langt utan við almenna byggð í skilningi 3. tl. 4. mgr. 16. gr. reglugerðar nr. 364/2003 um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu og því sé fyrirtækinu heimilt að staðsetja bréfaþakka við gatnamót 615 Kollsvíkurvegar, sbr. 4. mgr. 16. gr. reglugerðarinnar.

Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála, sbr. 13. gr. laga nr. 69/2003 um Póst- og fjarskiptastofnun. Kæran skal berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því viðkomandi varð kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar.

Reykjavík, 19. október 2010

Hrafnkell V. Gíslason

Margrét Gunnarsdóttir